

BILO JE NEKOČ

KO STA BILA PRABABICA IN PRADEDEK MAJHNA

Da sta bila tudi prababica in pradedek nekoč majhna se sliši tako hecno. A, ko ju povprašamo o tem, se zamislita in kar ne nehata pripovedovati. Potem začneta s polic in omaric prinašati neke čudne, stare predmete. Misli jima odtavajo v daljne čase in zgodbe o teh predmetih postajajo čedalje bolj zanimive. Čeprav si mi, otroci današnjih dni, le stežka predstavljamo, kako je bilo. Razumemo, da so živeli skromno, saj skoraj ničesar niso imeli, veliko so delali, a njun glas ob pripovedovanju vedno zveni veselo, oči se jima svetijo in usta zlezejo v nasmeh. »Lepo je bilo takrat, se spominjata oba!«

Učiteljica nas je spodbudila, da prinesemo v šolo predmete, ki so jih uporabljali nekoč in v razredu je nastal pravi mali muzej. V njem so se znašli: »peglez« - likalnik, vrči, lavorji, mlinčki za kavo, »rifl« - pripomoček za pranje perila, pečnica – ploščica s krušne peči, »vekerca« - budilka, petrolejka, »pleh« - pekač, panjska končnica, igračke - konjiček na palici, vrtavka... Ob njih smo drug drugemu pripovedovali, za kaj so jih v preteklosti naši predniki uporabljali. In zanimivo, nekatere lahko uporabljamo še danes.

Da bodo ostali z nami tudi, ko jih odnesemo nazaj domov, smo jih uporabili kot »model« za slikanje. Dva od njih je učiteljica postavila na mizico. Da bodo tudi naše slike dobile pridih preteklosti, smo za slikanje uporabili oglje, kavo in čaj. In nastale so čudovite slike. Oglejte si jih!

